

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 20Csp/69/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617204329
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Mochnáčová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617204329.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Martinou Mochnáčovou, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s. r. o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanej: G. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XX, XXX XX B., v spore o zaplatenie 1.994,21 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalovaná **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou okresnému súdu dňa 11. 05. 2017 sa právny predchodca žalobcu (spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o.) domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy vo výške 1.994,21 eur, úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1.994,21 eur od 23. 03. 2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Argumentoval tým, že dňa 19. 11. 2010 bola medzi veriteľom, V. O., a.s. a žalovanou uzavretá Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver, a to vo výške uvedenej v zmluve. Žalovaná sa zároveň zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach, s lehotou splatnosti tej ktorej splátky dohodnutou v zmluve. V dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsoby započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“. V zmysle Obchodných podmienok pre úver, ak sa žalovaná dostala do omeškania s platením splátok, veriteľovi - Poštovej banke, a.s., vznikol nárok požadovať od dlžníka - žalovanej predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Veriteľ si právo požadovať predčasné splatenie istiny úveru v súlade s Obchodnými podmienkami uplatnil, a to na základe Výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanej, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatný ku dňu 23. 03. 2012. Žalovaná aj napriek zaslanej výzve zo strany banky nezaplatila dlžnú pohľadávku. Žalobca zdôraznil, že si voči žalovanej uplatňuje výlučne istinu nesplateného úveru a zákonné úroky z omeškania v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Ďalej žalobca poukázal na fakt, že pohľadávka voči žalovanej bola postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 06. 2015 na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED a následne Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 26. 06. 2015 na spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o. Pohľadávka bola voči žalovanej uplatňovaná aj na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe vyhovel v celom rozsahu a vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom dňa 07. 11. 2014, sp. zn. IA-C/0314/0518, právoplatným dňa 19. 12. 2014, vykonateľným dňa 23. 12. 2014. Dňa 25. 03. 2015 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, žiadosť o vydanie poverenia bola zamietnutá (ako to vyplýva zo spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1Er/3259/2015). Žalobca zdôraznil, že dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nastal dňa 23. 03. 2012, žaloba na rozhodcovský súd bola podaná vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe a do času podania žaloby na

rozhodcovský súd táto v celej dĺžke trvania neuplynula. Podaním žaloby na rozhodcovský súd prestala premlčacia doba plynúť, a to počas vedeného rozhodcovského konania a následne v období, keď veriteľ podal návrh na vykonanie exekúcie, až do času, keď z dôvodu posúdenia neprijateľnosti a neplatnosti rozhodcovskej doložky exekučným súdom došlo k zastaveniu exekučného konania. Účinky zastavenia exekučného konania je potrebné na účely ďalšieho vymáhania pohľadávky v zásade prirovnať k stavu zrušenia rozhodcovského rozsudku, keďže fakticky dochádza k prelomeniu materiálnej vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, vychádzajúc z tej skutočnosti, že pri zrušení rozhodcovského rozsudku, ako aj pri zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku, sa pre veriteľa znemožňuje vynútiteľnosť plnenia voči svojmu dlžníkovi na podklade rozhodcovského rozsudku. Na obe situácie je potrebné nazerať analogicky a veriteľovi nemožno odopierať súdnu ochranu a nepriznanie jeho nároku v konaní na štátnom súde len z toho dôvodu, že nedošlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktoré na rozdiel od zastavenia exekučného konania výslovne v zákone dáva veriteľovi možnosť pokračovania v konaní o zaplatenie. Premlčacia doba v prípade žalovanej pohľadávky ešte neuplynula, pretože spočívala v čase od podania žaloby na rozhodcovskom súde po zastavenie exekučného konania. Na podporu tohto záveru žalobca odkázal na obsah uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 29. 03. 2016, sp. zn. 11Co/92/2016, z ktorého vyplýva, že už podaním žaloby na rozhodcovský súd bez ohľadu na platnosť alebo neplatnosť rozhodcovskej doložky prestala plynúť premlčacia doba, ktorá neprestala plynúť ani právoplatnosťou rozhodcovského rozsudku, ani právoplatnosťou rozsudku o zrušení rozhodcovského rozsudku a neplynie ani v súčasnosti, a to až do právoplatného meritórneho rozhodnutia vo veci. K žalobe bola pripojená Zmluva uzavretá medzi žalovanou a V. O., a.s. zo dňa 19. 11. 2010, a to vrátane Všeobecných obchodných podmienok a Obchodných podmienok pre úver, Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 23. 03. 2012 vrátane kópie doručky o doručení danej listiny žalovanej a kópia uznesenia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/92/2016 zo dňa 29. 03. 2016.

2. Na výzvu súdu žalobca dňa 12. 07. 2017 predložil Aktuálny stav úveru ku dňu 23. 03. 2012, Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1/2015 zo dňa 25. 06. 2015, Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 2/2015 zo dňa 26. 06. 2015, Rozhodcovský rozsudok zo dňa 07. 11. 2017, sp. zn. IA-C/0314/0518 a Oznámenie postupu o postúpení pohľadávky zo dňa 26. 06. 2015.

3. Žalovaná vo vyjadrení k podanej žalobe uviedla, že dňa 05. 05. 2014 sa vyjadrila k rozhodcovskému rozsudku, voči ktorému namietala rozpor s dobrými mravmi, ako aj neprijateľné zmluvné podmienky obsiahnuté v dohode s veriteľom. Zmluva o úvere medzi veriteľom a dlžníkom uzavretá dňa 19. 11. 2010 je podľa jej názoru jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, keďže spĺňa všetky atribúty k tomu typu úveru sa viažu. Dňa 25. 03. 2015 na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, avšak žiadosť o vydanie poverenia bola zamietnutá, ako je to zrejmé zo spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1Er/3529/2015 a exekučné konanie bolo zastavené. Žalovaná mala za to, že rozhodcovská zmluva, zakotvená v 10. časti Všeobecných obchodných podmienok, je neplatná, a to z dôvodu jej neprijateľnosti podľa § 53 ods. 4 písm. f/ Občianskeho zákonníka. Právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie danej veci neexistovala taktiež z dôvodu, že spor zo spotrebiteľskej zmluvy nie je spôsobilý na rozhodovanie rozhodcovským súdom, pretože nie sú zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa, najmä európske smernice a rozhodcovský súd pri rozhodovaní porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Mala za to, že konanie pred rozhodcovským súdom bolo neplatné, a preto nie je možné sa naň odvolávať. Žalobca predložil aktuálny stav úveru ku dňu 23. 03. 2012, z ktorého sú taktiež zrejmé neprijateľné podmienky, a to z nasledovných dôvodov. Podľa predloženého aktuálneho stavu úveru mala žalovaná zaplatiť do dnešného dňa len 5,79 eur a podľa žalobcu dlhuje na istine 1.994,21 eur. Žalovaná uviedla, že za rok 2011 zaplatila na úver 607,78 eur a nie iba 5,79 eur, teda predložený aktuálny stav ku dňu 23. 03. 2012 je nesprávny. Žalovaná tiež namietala poplatok za vystavenie upomienky v sume 9,96 eur, o ktorej pri uzatváraní zmluvy o úvere nebola nikým a nijako informovaná. Ďalej odkázala na novelu Občianskeho zákonníka, vykonanú zákonom č. 102/2014 Z. z., konkrétne na ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Tento bod uvedeného zákona nadobudol účinnosť až 01. 04. 2015, no aj napriek tomu vyslovila názor, že v otázke premlčania treba postupovať podľa predpisov občianskeho práva. Ak by aj žalobca preukázal dôvodnosť výšky uplatneného peňažného plnenia, o výške záväzku a neplnení podmienok zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere vedel už v marci 2012, kedy úver zosplatnil, avšak žalobu podal na okresný súd až 11. 05. 2017. Podľa jej názoru by súd mal z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku v celom rozsahu.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej zopakoval svoje tvrdenia o tom, že vo veci už bol vydaný rozsudok rozhodcovského súdu dňa 07. 11. 2014. K tvrdeniam žalovanej o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy poukázal na jednotlivé ustanovenia zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, z obsahu ktorých jednoznačne vyplýva, že rozhodcovská zmluva, tak ako bola obsiahnutá v zmluve o úvere, je platná. Úverová zmluva, ktorej plnenie je predmetom konania, predstavuje štandardnú úverovú zmluvu, ktorou bol poskytnutý úver bankou, zriadenou a pôsobiacou v SR, v súlade s ustanoveniami zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a podliehajúcej dohľadu K.. Nejde teda o žiadny nebankový subjekt mimo dohľadu K. O.. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia účinné v čase uzavretia zmluvy o úvere dňa 11. 07. 2007, ako aj v zmysle ustanovení Všeobecných obchodných podmienok a Obchodných podmienok pre úver, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, mal za to, že rozhodcovská doložka bola účastníkmi v predmetnej zmluve platne dohodnutá. V ustanovení § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, účinnom v čase uzavretia zmluvy, nebola zákonom uložená povinnosť bankám pri predložení návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy preukázateľne poučiť klienta o dôsledkoch uzavretia navrhovanej rozhodcovskej zmluvy na riešenie ich vzájomných sporov z obchodov. Uvedená zmena zákona o bankách, resp. povinnosť uložená bankám preukázateľne poučiť klienta o rozhodcovskej doložke, bola do zákona doplnená zákonom č. 492/2009 Z. z. o platobných službách, pričom táto zmena nadobudla účinnosť dňa 01. 12. 2009.

5. Uznesením sp. zn. 20Csp/69/2017 zo dňa 19. 10. 2017 rozhodol okresný súd v zmysle § 64 CSP o pokračovaní s právnym nástupcom žalobcu, a to so spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s.

6. Okresný súd vykonal dokazovanie v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku, pričom zistil skutkový stav nasledovne.

7. Poštová banka, a.s. a žalovaná uzavreli dňa 19. 11. 2010 Zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 2.000,- eur, s výškou mesačnej splátky 54,- eur, úrokovou sadzbou vo výške 24,5%, RPMN 27,45% a priemernou RPMN 18,48%. Dátum prvej splátky bol stanovený na 19. 12. 2010, dátum konečnej splatnosti na 19. 09. 2016 s tým, že úver mal byť splatený v 70-tich mesačných splátkach. Celková výška nákladov žalovanej mala dosiahnuť 1.771,71 eur.

8. Vzhľadom na to, že žalovaná svoj dlh neplnila riadne a včas, právny predchodca žalobcu si uplatnil svoj nárok v rozhodcovskom konaní, a to pred Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným pri Rozhodcovská arbitrážna a mediačná a.s., ktorý rozhodol dňa 07. 11. 2014 rozsudkom sp. zn. IA-C/0314/0518 tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť istinu vo výške 1.994,21 eur, s úrokom vo výške 24,5% ročne zo sumy 1.994,21 eur od 02. 01. 2014 do zaplatenia istiny, s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1.994,21 eur od 02. 01. 2014 do zaplatenia istiny, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 01. 01. 2014 vo výške 1.052,95 eur, ako aj nahradiť trovy konania. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 12. 2014 a vykonateľnosť dňa 23. 12. 2014.

9. Rovnako bolo nesporné, že právny predchodca žalobcu si uplatnil svoj nárok v exekučnom konaní, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, pod sp. zn. 1Er/3529/2015, pričom súd exekučné konanie zastavil. Z obsahu rozhodnutia Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1Er/3529/2015 zo dňa 07. 10. 2015, vydaného v uvedenom exekučnom konaní, vyplýva, že rozhodcovská doložka obsiahnutá vo všeobecných obchodných podmienkach k zmluve o úvere, bola posúdená ako neplatná.

10. Vzhľadom na skutočnosť, že obdobnou skutkovou a právnou situáciou sa zaoberal Ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 572/2017 zo dňa 20. 09. 2017, okresný súd odkazuje na tu vyslovený právny názor: „Ak sťažovateľka uplatnila svoje právo na rozhodcovskom súde, ktorého rozhodca nemal právomoc vydať rozhodcovský rozsudok, nejde o uplatnenie práva u príslušného orgánu v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. Samotné rozhodcovské konanie, ale aj exekučné konanie bolo vedené bez toho, aby sťažovateľka mala k dispozícii právoplatné a vykonateľné rozhodnutie právomocným orgánom. Premlčacia doba sa preto nezastavila a plynula po celý čas ako rozhodcovského, tak aj exekučného konania, a preto sťažovateľka musí niesť následky jej plynutia.“.

11. Vychádzajúc zo statusu Ústavného súdu SR ako orgánu ochrany ústavnosti a súdnej inštitúcie, ktorá požíva vysokú autoritu, súd bol povinný rešpektovať tu vyslovený právny názor (článok 2 ods.

2 Základných princípov CSP). Premlčacia doba počas uplatnenia práva žalobcu na rozhodcovskom súde, ako aj následne v exekučnom konaní, nemohla spočívať, keďže právo nebolo uplatnené na príslušnom orgáne v zmysle ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka. Žalovaná vo veci vzniesla námietku premlčania podľa § 100 Občianskeho zákonníka; na premlčanie by bol povinný súd prihliadať aj bez ohľadu na túto námietku (§ 5b zákona č. 250/2007 Z. z.). Z uvedeného dôvodu bol súd nútený konštatovať, že právo žalobcu je premlčané - premlčacia doba začala deň po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, teda dňa 24. 03. 2012 a uplynula 24. 03. 2015. Žalobu podal žalobca až 11. 05. 2017, teda oneskorene.

12. Pokiaľ zástupkyňa žalobcu na pojednávaní odkázala na odlišné stanovisko sudcu Y. I. k rozhodnutiu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 572/2017 zo dňa 20. 09. 2017, toto nebolo pre súd záväzné, keďže väčšinový názor Ústavného súdu bol vyjadrený vo výroku rozhodnutia.

13. K čiastočnému späťvzatiu žaloby na pojednávaní dňa 11. 01. 2018 súd len stručne poukazuje na fakt, že toto mohlo byť učené len písomne (§ 125 ods. 1 CSP), a preto sa daným úkonom nezaoberal.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z plného úspechu žalovanej v spore. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.